

Arrest

**nr. 66 666 van 15 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali, afkomstig uit Dubravë, nabij Ferizaj, en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo (1998-1999) bent u met uw gezin richting Macedonië gevlucht, maar jullie werden aan de grens tegengehouden door de Serviërs en keerden na drie dagen terug naar huis. Onderweg zag u verschillende verbrande dorpen en vermoorde mensen. Dit heeft bij u een trauma achtergelaten. Na de oorlog werd jullie huis geregeld belaagd door gemaskerde Albanezen. Kort na de oorlog zijn die mannen jullie tuin binnengedrongen en hebben op jullie hond geschoten. Deze kogel ging ook door jullie huis, maar niemand raakte gewond. De belagers riepen dat jullie het huis moesten verlaten, maar de buren konden deze mannen weggagen. Politie en KFOR hebben onderzoek gedaan naar deze zaak, zonder enig gevolg. Deze pesterijen hielden aan.

Men wilde u ook verkrachten omdat u lijkt op een oom van u, een zekere V. K. (...), die een vooraanstaande positie heeft binnen de gemeenschap van de Egyptenaren in Ferizaj. Daardoor kwamen jullie amper nog buiten en sliepen 's nachts zelfs in het huis van een familielid. Ook deze feiten veroorzaakten een trauma bij u. In 2009 huwde u, op traditionele wijze, X. D. (...) (O.V.: 6.496.131) en trok bij hem in, in de wijk Salahane, Ferizaj. Uw familie was met dit huwelijk niet akkoord en sindsdien hebt u de banden met uw familie verbroken. Uw partner had zelf ook veel problemen, met de personen S. (...) en S. (...), en daardoor kon u ook in Ferizaj niet buiten komen. Uw partner vertrok drie maanden na jullie huwelijk, in september 2009, naar België, op de vlucht voor deze twee personen. U en uw schoonfamilie bleven achter en werden voortdurend gevraagd waar X. (...) zich bevond. Ze dreigden er mee jullie huis op te blazen als jullie hem niet zouden vinden. Als gevolg van deze voortdurende pesterijen zijn de twee broers van X. (...) van school gegaan en heeft uw schoonvader zijn huis verkocht. Zij staan ook op het punt naar België te komen. Jullie gaven deze feiten wel aan bij de politie, maar deze ondernam niets. Op 5 mei 2010 vertrok u illegaal naar België, alwaar u op 7 mei 2010 aankwam. Na twee dagen bij uw partner te hebben verbleven, die reeds sinds 28 september 2009 in België verblijft, vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een originele identiteitskaart dd. 11/2/2010, een geboortakte en een nationaliteitsbewijs, beide dd. 3/2/2010, neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag in hoofdzaak baseert op dezelfde motieven als diegene die uw partner X. D. (...) (O.V.: 6.496.131) heeft uiteengezet (CGVS p.9 en p.17). In het kader van de asielaanvraag van uw partner werd echter eerder een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u en uw neef tegenstrijdige verklaringen aflegden m.b.t. uw reis naar België. Zo verklaarde u in Urosevac (Ferizaj) te zijn vertrokken in een gesloten combi (bestelwagen) en niet meer te zijn uitgestapt alvorens in België aan te komen (CGVS p.7). Uw neef M. B. (...) (O.V.: 6.496.124) echter, met wie u samen reisde, verklaarde eerst met de auto tot in Subotica in Noord-Servië te zijn gereden en daar te zijn over gestapt in een gesloten combi die jullie tot in België vervoerde (CGVS M. B. (...) p.10). Een dergelijke vaststelling ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en oprechtheid ten aanzien van de Belgische autoriteiten.

De ernst van uw problemen dient bovendien gerelativeerd te worden. Uw aanvaring met de veehandelaar die niet wilde betalen dateert van 2000, negen jaren voor uw vertrek uit Kosovo. Na uw mislukte vlucht poging uit Servië in 2006 kende u ook geen problemen meer met S. (...) en durfde u terug buiten komen. Wat de problemen met S. (...) betreft, stel ik vooreerst vast dat u enkel zijn bijnaam kent (CGVS, p. 11). U beweerde dat u nog steeds gezocht zou worden door hem, uw broers zouden daarom met school gestopt zijn omdat ze op u lijken en uw vader zou het huis verkocht hebben (CGVS, p. 13). In dit verband dient opgemerkt te worden dat het op zijn minst vreemd is dat zij dan twee jaar na uw vertrek nog steeds in Urosevac wonen, waar volgens u S. (...) alle Roma kent en deze op zoek zou zijn naar u en daarom uw familie zo ernstig lastig valt dat uw broers met school stoppen en uw vader het huis verkoopt (CGVS, p. 13 en 11).

Hoe dan ook, er dient te worden opgemerkt dat u geen concrete feiten en elementen aangehaald hebt waaruit zou blijken dat u owv van uw problemen of eventuele problemen in de toekomst geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. U gaf noch uw problemen met de veehouder, noch die met S. (...) aan bij de Kosovaarse autoriteiten. Nochtans waren deze autoriteiten volgens uw verklaringen een rechtszaak aan het aanspannen tegen deze laatste (CGVS p.9-10). U zou geen klacht ingediend hebben omdat u geen vertrouwen hebt in de politie (CGVS, p. 8). U stelde dat S. (...) aan serieuze vervolging is ontsnapt omdat de Kosovaarse politie van dezelfde etnie is (CGVS p.11). Deze verklaring is louter een blote bewering die u niet kan staven met objectieve feiten, die weinig plausibel is en die geen grond vindt in uw overige verklaringen. U verklaarde immers dat de politie hem gearresteerd heeft, wat er op wijst dat ze hem ook wilden vervolgen, eerder dan beschermen. Uw uitleg is geen afdoende verklaring voor uw nalaten de bescherming van uw autoriteiten in te roepen. Wat de slagen en dreigementen betreft door een zekere S. (...) omdat u hem er van betichtte een jongen te hebben vermoord in 1999, hebt u wel

een klacht ingediend bij de politie en meer bepaald bij een Ashkali agent (CGVS p.11). U volgde het verdere verloop van deze klacht niet, naar eigen zeggen omdat het u niet interesseerde (CGVS p.12). Dat S. (...) u naar aanleiding van die klacht nog bijkomend bedreigde, hebt u opnieuw niet aangegeven aan de politie (CGVS p.12). Ook de laatste bedreigingen van de personen die S. (...) op u afstuurde gaf u niet aan (CGVS, p. 13). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt niet dat u niet terecht kon bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten voor bescherming. De Ashkali politieman noteerde uw klacht en beloofde ze op te volgen, maar zelf ondernam u geen initiatief om te zien hoe de zaken stonden. Daarbij, indien de politie niet op de hoogte wordt gebracht van bepaalde incidenten en al evenmin van de bedreigingen die u van S. (...) ontving naar aanleiding van uw enige klacht, kan niet verwacht worden dat zij hiertegen optreden.

In dit verband dient er ook gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat Roma, Ashkali en Egyptenaren in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie maar ook erna met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal eveneens blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit continue directe contacten met lokale actoren in Kosovo is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Ferizaj wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit uw relaas blijkt echter nergens dat dit het geval is voor u. Hier kan worden aan toegevoegd dat het

beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene actuele situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De documenten die u ter staving van asielrelaas neerlegde doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw UNMIK-kaart en geboorteakte staven uw identiteit en herkomst, maar deze staan niet ter discussie. Uw lidkaart van de Roma partij PRYK, de fax van PRYK, de prints van het attest van de organisatie voor de Bescherming van de Roma in Kosovo (AMDRK), van een attest van Forum voor Roma in Kosovo en van een 'beslissing' van Netwerk van Roma-organisaties in Kosovo bevestigen hoogstens uw etnische afkomst, maar ook daar wordt in bovenstaande vaststellingen niet aan getwijfeld. Het feit dat deze laatste documenten in algemene termen vermelden dat u Kosovo verlaten hebt omwille van veiligheidsredenen, doet voorts geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen m.b.t. de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden. Overigens hebben deze documenten een erg gesolliciteerd karakter en hebben bijgevolg in wezen geen enkele bewijskracht. De vier artikels handelen over de algemene situatie van de Roma in Kosovo en hebben geen betrekking op uw persoonlijk relaas. Bovendien zijn zij niet van die aard bovenstaande vaststellingen, die hun grondslag vinden in de uitgebreide informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, te ontkrachten."

Een kopie van de ondertekende beslissing van uw partner werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Daarnaast verklaarde u dat u aan een trauma lijdt, opgelopen in de oorlog in Kosovo en bij de aanvallen van Albanen na de oorlog. Deze continue aanvallen maakte u echter alles behalve aannemelijk. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u van deze problemen geen vermelding hebt gemaakt bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel u daar uitgebreid de kans toe kreeg. Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat er over u niets werd gevraagd, enkel over uw partner X. D. (...) (CGVS p.17-18). Er werden u echter verschillende open en gesloten vragen gesteld die wel degelijk naar uw persoonlijke problemen peilden (CGVS-vragenlijst p.3). Voorts dient te worden vastgesteld dat u van deze aanvallen van gemaskerde Albanen en verkrachtingspogingen omdat u op uw oom lijkt, geen enkel begin van bewijs neerlegt, hoewel jullie verschillende klachten hebben ingediend bij de Kosovaarse politie en KFOR een onderzoek heeft

ingesteld naar het incident met de gewonde hond (CGVS p.11). U verklaarde dat uw zus wel documentatie had van haar persoonlijke problemen, die gelieerd zijn aan de uwe, maar dat u alle banden met uw familie hebt verbroken en er daardoor niet meer aan kan raken (CGVS p.12). Bovendien zijn uw verklaringen in tegenspraak met de informatie waarnaar in de hierboven geciteerde beslissing van uw partner wordt verwezen en die stelt dat reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld zijn of zich al lang geen veiligheidsincidenten meer voordeden waarbij de RAE-gemeenschap in Ferizaj betrokken was (cfr. supra). Gelet op deze vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan deze jarenlange continuë aanvallen vanwege gemaskerde Albanen. Bovendien legde u van het door u beweerde trauma geen enkel objectief bewijs neer dat uw verklaringen kan ondersteunen. In Kosovo hebt u zich helemaal niet laten behandelen, volgens uw verklaringen omdat u het huis niet uit durfde (CGVS p.13-14). In België verklaarde u twee maal bij een dokter te zijn geweest, maar u kon niet zeggen welke soort dokter (CGVS p.13). Hij deed een onderzoek met behulp van elektroden op uw hoofd, stelde een trauma vast en schreef u kalmeringsmiddelen voor. Wanneer u opnieuw trillingen kreeg raadde hij u enkel aan de medicinale behandeling vol te houden (CGVS p.13-14). Van dat onderzoek, zijn diagnose of zijn behandeling legde u tot op heden geen enkel begin van bewijs neer. Daarenboven lijkt het me erg onwaarschijnlijk dat een trauma aan de hand van elektroden kan worden opgespoord en dat een behandeling van een ernstig trauma beperkt blijft tot kalmeringsmiddelen. Tot slot hebt u niet aannemelijk gemaakt niet in Kosovo terecht te kunnen voor een dergelijke behandeling, een mogelijkheid die u ook zelf niet uitsloot (CGVS p.14).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter staving van asielrelaas neerlegde doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en nationaliteitsbewijs staven uw identiteit en herkomst, maar deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofdde verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, X. D., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 72 283. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 26 april 2011.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 65 006 van 19 juli 2011 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan X. D. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 september 2009, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 26 april 2011, verstuurd op 27 april 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Urosevac (Ferizaj), Kosovo, en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. Van beroep bent u een koordenslager en u verkocht deze koorden en ander textiel op de markt in verschillende steden in Kosovo. Sinds het einde van het conflict in Kosovo in 1999 hebt u regelmatig problemen met de Albanese inwoners van Kosovo. Zo stond u in 2000 op de markt van Vitina en verkocht enkele koorden aan een etnisch Albanese veehouder. Hij betaalde echter niet meteen, maar beloofde een week later te betalen. Eén week later begaf u zich naar zijn huis om het geld op te eisen. Hij weigerde nog steeds te betalen, maar gezien u aandrang nam hij u mee naar de stallen. Daar bond hij u vast en ranselde u samen met zijn zonen af. In het jaar 2001 werd u geslagen door een zekere S. Hij had in 1999 een zekere R., een Roma, vermoord en u zou van deze

moord getuige geweest zijn. In 2001 had u uw mond voorbij gepraat bij een aantal jongeren en verklaart dat u wist wie R. had vermoord. Daarom kwam S. naar uw huis, gaf u voor de ogen van uw vader een rammeling en zei u Kosovo te verlaten. U bleef een tijdje binnen en vertrok vervolgens naar Macedonië. Na twee maanden omzwervingen in Macedonië, keerde u terug naar Kosovo. U bleef nog een tijdje binnen, maar ging na een jaar toch weer naar buiten. S., die intussen een tijd in de gevangenis had doorgebracht, zag u op straat lopen en nam u mee naar zijn magazijn. Tijdens zijn gevangenschap werd hij onder meer beschuldigd van de moord op R. en hij verweet u zijn betrokkenheid daarbij te hebben geopenbaard. Hij hield u met een andere onbekende man twee à drie uur vast, ze sloegen u en zegden u uit zijn zicht te blijven en geen klacht in te dienen bij de politie, anders zou hij u en uw familie uitmoorden. In 2006 ondernam u een eerste poging om het land te verlaten. U liet een vals visum in uw paspoort plaatsen en trachtte via de luchthaven van Belgrado naar West-Europa te reizen. U werd echter betrapt op de luchthaven van Belgrado. De rechtbank van Leskovac gaf u enkel een voorwaardelijke straf, gezien het uw eerste overtreding was. In 2008 op de markt van Urosevac kwam een etnische Albanees, met de bijnaam S., naar uw standplaats en verweet u dat u te luid riep. U repliceerde met de vraag waarom hij u wilde vermoorden zoals hij met een zekere E. had gedaan, verwijzende naar de dood van ene E. H. in 1999. Deze jongen was tijdens het conflict 11 jaar oud, werd levend verbrand in zijn huis en het was algemeen geweten dat Sh. verantwoordelijk was voor deze daad, hoewel hij er nooit voor was berecht. Daarop begon hij u te slaan. Dit incident gaf u aan bij de politie, meer bepaald bij een Ashkali agent. Hij noteerde uw verklaringen en beloofde u het nodige te doen om de zaak tot een goed einde te brengen, maar vertrouwde u tegelijkertijd toe dat u aan de gevolgen moest denken en dat er amper steun te verkrijgen was voor mensen van jullie afkomst. Later kwam Sh. bij u thuis. Hij verweet u gepraat te hebben over zijn aandeel in de moord op E. H. en dreigde dat als hij hiervoor in de gevangenis zou belanden, hij u en uw gezin zou vermoorden. Hij verbood u nog op de markt van Urosevac te staan en daarom trok u naar de markt van Lipjan. Daar zag u op 21 september 2009 dat diezelfde Sh. twee mannen op u afstuurde. Zij zeiden u dat ze schoenen hadden gekocht bij u en eisten hun wisselgeld op. Gezien u hen niets had verkocht weigerde u geld te geven, waarop zij u beledigden en sloegen. Dit was voor u de druppel die de emmer deed overlopen en u besloot het land te ontvluchten. Op 26 september 2009 verliet u samen met uw neef M. illegaal het land. Jullie lieten jullie per gesloten bestelwagen naar België voeren, alwaar jullie op 28 september 2009 asiel aanvraagden. Na uw vertrek heeft Sh. bij uw vader en broers nog naar u geïnformeerd, waardoor uw broers gestopt zijn met de school en uw vader zijn huis heeft verkocht met het oog op een vertrek richting België. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: een originele UNMIK-kaart van 3/2/2003, een kopie van uw geboorteakte uitgegeven op 8/11/2006 te Ferizaj, een originele lidkaart van de Roma-partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko pe Kosova) met enkele stempels van het jaar 2003 tot 2010, een fax van PRYK waarin de voorzitter uw etnische afkomst en problemen bevestigt, vier artikels over de situatie van de Roma in Kosovo (en vertaling naar het Nederlands), een print van een attest van de organisatie voor de Bescherming van de Roma in Kosovo (AMDRK) van 17/3/2011, een print van een attest van het Forum voor Roma in Kosovo van 16/3/2011 en de print van een 'beslissing' van het Netwerk van Roma-organisaties in Kosovo van 16/3/2011 waarin de respectievelijke voorzitters van deze organisaties uw etnische afkomst bevestigen en het feit dat u Kosovo verliet om veiligheidsredenen (telkens met vertaling naar het Frans)."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker en zijn neef hebben tegenstrijdige verklaringen afgelegd over hun reis naar België. Dit ondergraaft verzoekers algemene geloofwaardigheid en oprechtheid ten aanzien van de Belgische autoriteiten;
- de ernst van verzoekers problemen moet worden gerelativeerd. Verzoekers aanvaring met de veehandelaar die niet wilde betalen, dateert van 2000. Na verzoekers mislukte vlucht poging uit Servië in 2006 kende hij ook geen problemen meer met S. (...). Verder is het op zijn minst vreemd dat verzoekers familie twee jaar na zijn vertrek nog steeds in Urosevac woont, waar S. (...) nog steeds naar verzoeker op zoek zou zijn en daarom zijn familie zo ernstig lastig valt dat zijn broers met school stoppen en zijn vader het huis verkoopt;
- verzoeker heeft geen concrete feiten en elementen aangehaald waaruit blijkt dat hij wegens zijn problemen of eventuele problemen in de toekomst geen of niet afdoende beroep kon of kan doen op de hulp en de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Verzoeker gaf immers noch zijn problemen met de veehouder, noch die met S. (...) aan bij de Kosovaarse autoriteiten. Ook de

- bedreigingen die verzoeker van S. (...) ontving naar aanleiding van zijn enige klacht gaf hij niet aan. De Ashkali politiemans noteerde deze klacht en beloofde ze op te volgen. Verzoeker nam zelf echter geen initiatief om te zien hoe de zaken er voor stonden;
- uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten aan de minderheden bieden als toereikend wordt beoordeeld
  - in Kosovo worden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten meer voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo;
  - het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging;
  - de documenten die verzoeker neerlegde doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug over te maken aan het Commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert vooreerst aan dat het recht van verdediging is geschonden doordat hij geen kopie kan krijgen van het gehoor van zijn neef, zodat hij zich niet kan verdedigen tegen de tegenstrijdigheid waarop de commissaris-generaal zich baseert.

Verzoeker stelt verder dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan zijn lidmaatschap bij de partij PRYK en dat dit bewijst dat de commissaris-generaal het dossier onzorgvuldig heeft onderzocht.

Vervolgens stelt verzoeker dat zich de vraag stelt of hij de Kosovaarse dan wel de Servische nationaliteit heeft en verwijt hij de commissaris-generaal dat deze hier niet op ingaat en dat hij hier geen onderzoek naar heeft verricht.

Verzoeker voert ook nog aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert aan hem vreemd is en vaak van een aantal jaar geleden dateert. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar een aantal recente rapporten van Amnesty International die gewag maken van aanhoudende en ernstige discriminatie en vervolging in Kosovo en in Servië.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-generaal steeds verklaard heeft dat hij de Kosovaarse nationaliteit bezit (verklaring DVZ, vraag 6; gehoorverslag CGVS 23 maart 2011, 2). Het is in de eerste plaats aan de asielzoeker om de asieldiensten de nodige informatie te verschaffen over zijn nationaliteit zodat deze kunnen overgaan tot het onderzoek van zijn aanvraag. Het komt vervolgens de commissaris-generaal en de Raad toe om te oordelen dat de asielzoeker zijn nationaliteit voldoende aantoonde, dan wel dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, of dat dit land niet kan worden bepaald. Gelet op verzoekers verklaringen is de Raad van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft gehandeld door het risico op vervolging en op ernstige schade ten aanzien van Kosovo te beoordelen. Ook in zijn verzoekschrift ontkent verzoeker overigens niet dat hij de Kosovaarse nationaliteit heeft. De vraag of verzoeker daarnaast ook de Servische nationaliteit heeft – wat hij op geen enkele wijze aannemelijk maakt – is slechts dienstig in zoverre verzoeker niet kan rekenen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten en hij een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn asielaanvraag niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid en oprechtheid worden ondergraven doordat hij en zijn neef tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over hun reis naar België. Verzoeker stelt ten onrechte dat hij zich tegen deze vaststelling niet kan verdedigen omdat hij geen kopie kan krijgen van het gehoor van zijn neef. Het verslag van het gehoor van zijn neef bevindt zich immers in het administratief dossier (map met landeninformatie, stuk 13) en verzoeker heeft op basis van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur het recht om het dossier bij het Commissariaat-generaal te raadplegen en er een afschrift van te ontvangen. Bovendien heeft verzoeker ook de mogelijkheid om tot op de dag voor de zitting het dossier in te zien op de griffie van de

Raad (cf. artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet). Bijgevolg kan er hier geen sprake zijn van een schending van het recht van verdediging.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat de ernst van verzoekers problemen moet worden gerelativeerd omdat zijn aanvaring met de veehandelaar reeds van 2000 dateert, omdat hij na zijn mislukte vluchtpoging uit Servië in 2006 geen problemen meer kende met S. en omdat het op zijn minst vreemd is dat zijn familie twee jaar na zijn vertrek nog steeds in Urosevac woont, waar Sh. nog steeds naar verzoeker op zoek zou zijn en zijn familie daarom zo ernstig zou lastigvallen dat zijn broers met school zouden zijn gestopt en zijn vader het huis zou hebben verkocht. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift.

Daarnaast maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij in Kosovo niet op bescherming kan rekenen. De bestreden beslissing merkt immers terecht op dat verzoeker noch zijn problemen met de veehouder, noch die met S. bij de Kosovaarse autoriteiten aangaf, dat hij ook de bedreigingen die hij van Sh. ontving naar aanleiding van zijn enige klacht niet aangaf en dat de Ashkali politiemans zijn enige klacht wel degelijk noteerde en beloofde ze op te volgen maar dat verzoeker zelf geen initiatief nam om te zien hoe de zaken er voor stonden. Ook deze vaststellingen betwist verzoeker niet in zijn verzoekschrift. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vereist immers dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan invoeren, of als gevolg van een vrees voor vervolging niet wil invoeren. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land kan stellen of zich wegens een reëel risico op ernstige schade niet onder de bescherming van zijn land wil stellen. Het is dus aan de asielzoeker om alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of te verklaren waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen aandacht heeft besteed aan zijn lidmaatschap bij de partij PRYK en dat dit bewijst dat de commissaris-generaal het dossier onzorgvuldig heeft onderzocht. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift echter niet aan waarom hij vervolging vreest of waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade te lopen als gevolg van dit lidmaatschap. Bovendien maakte hij evenmin bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal melding van problemen wegens zijn lidmaatschap van PRYK. Er kan de commissaris-generaal dan ook niet verweten worden dat hij onzorgvuldig gehandeld heeft, temeer daar uit de bestreden beslissing blijkt dat hij de neergelegde documenten van PRYK wel degelijk onderzocht heeft. De commissaris-generaal stelt daarover in zijn beslissing immers het volgende: "Uw lidkaart van de Roma partij PRYK, de fax van PRYK, de prints van het attest van de organisatie voor de Bescherming van de Roma in Kosovo (AMDRK), van een attest van Forum voor Roma in Kosovo en van een 'beslissing' van Netwerk van Roma-organisaties in Kosovo bevestigen hoogstens uw etnische afkomst, maar ook daar wordt in bovenstaande vaststellingen niet aan getwijfeld. Het feit dat deze laatste documenten in algemene termen vermelden dat u Kosovo verlaten hebt omwille van veiligheidsredenen, doet voorts geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen m.b.t. de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden. Overigens hebben deze documenten een erg gesolliciteerd karakter en hebben [ze] bijgevolg in wezen geen enkele bewijskracht".

Tot slot verwijst verzoeker naar recente rapporten van Amnesty International over Kosovo en Servië en heeft hij kritiek op de algemene informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert. De Raad wijst er echter op dat een verwijzing naar een algemene toestand niet volstaat om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken, maar dat de asielzoeker zijn concrete problemen aannemelijk moet maken. Uit wat voorafgaat, is reeds gebleken dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk maakt, zodat de verwijzing naar de algemene toestand in Kosovo en in Servië hier verder niet dienstig is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij de motivering van verwerende partij die betrekking heeft op haar persoonlijke asielmotieven ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT